

ТЕРИТОРІАЛЬНІ ЗМІНИ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Сітало Ю.С., студент; СумДУ, гр. Ю-41

Внутрішня та зовнішня державна політика України призвело до фактичної зміни території держави, зміни адміністративно-правового статусу окремих територій. Тому, метою ретроспективного огляду є з'ясування фактичних територіальних змін незалежної України.

У вересні 2003 року Російська Федерація почала будувати дамбу в напрямку о. Коса Тузла. Мета - з'єднання її з російським берегом. Після того як будівельники досягли українського прикордонного понтону, почалися перемовини з російською владою. У липні 2005 року Російська Федерація визнала приналежність Україні о. Коса Тузла. Але Департамент інформації і друку МЗС РФ у відповідь на інформацію проголосив що правовий статус о. Коса Тузла залишається невизначеним. Внаслідок будівництва збільшилась підводна течія і південно-східний берег острова довжиною близько одного кілометра і шириною до ста метрів було розмито.

У серпні 1999 року Україна та Республіка Молдова підписали «Договір між Україною і Республікою Молдова про державний кордон» та «Додатковий протокол». [1] Україна передала 400 метрів берега р. Дунай біля м. Рені, а Республіка Молдова передала 7,7 км. автомобільної траси Одеса-Рені. Внаслідок обміну Україна отримала пряме сполучення південних районів Одещини з обласним центром.

Тривалий час України мала територіальний спір з Румунією щодо територій навколо острова Зміїний. Для вирішення суперечки Румунія порушила справу проти України в Міжнародному суді 16 вересня 2004 року. Суд підтвердив українську приналежність о. Зміїний. Разом з тим вирішив, що острів не є складовою частиною берегової лінії. Це був ключовий момент у справі. Таким чином, Україна втратила значні поклади нафти й газу на спірних територіях навколо о. Зміїний.

20 лютого 2014 року вважається початком анексії АР згідно ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» [2], Сепаратисти влаштували проросійські мітинги, захопили парламент та оголосили референдум про статус АР Крим. 1 березня 2014 року, самопроголошений «голова Ради міністрів АР Крим» Сергій Аксьонов, звернувся до В. Путіна посприяти у «забезпеченні миру і

спокою» на території АР Крим. У цей день Рада Федерації прийняла рішення про введення російських військ на територію України. Таким чином, згідно чинного законодавства України, територія АР Крим має статус тимчасово окупованої території.

У березні 2014 почалися проросійські акції на сході України, що переростають у збройні сутички. 14 квітня 2014 року в.о. Президента України вводить у дію рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України». Згодом, почалося вторгнення російських військ на сході України. Для вирішення конфлікту відбувалися перемовини у Мінську. В рамках Мінських домовленостей прийнято Закон України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» [3]. Таким чином, Даний Закон визначив кордони тимчасово неконтрольованих урядом України територій.

Отже, територіальні зміни сучасної України відбулися внаслідок різних факторів впливу. Найбільші втрати територій відбулися внаслідок агресії Російської Федерації.

Керівник: Іваненко Д.Д., викладач

Список використаних джерел

1. Договір між Україною і Республікою Молдова про державний кордон Україна, Молдова; Договір, Міжнародний документ від 18.08.1999 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/498_046
2. Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1207-18>
3. «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» від 16.09.2014 № 1680-VII : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1680-18>